

тъ; вѣнъ ѡхъ исхвърлятъ. Който има уши да слуша нека слуша.

ГЛАВА 15.

1 И всичкы-тъ мытари и грѣшници ся приближавахъ около него да го слушатъ.
2 И роптаехъ Фарисей-тъ и книжници-тъ и казувахъ: Тойзи приима грѣшници, ^и и казува: Тойзи приима грѣшници, ^и яде съ тѣхъ наедно. А той имъ рече тѣ-
3 зи притчѣ, и казуваше: Кой человекъ отъ васъ, ако бы ималъ сто овцы, и му ся загуби една отъ тѣхъ, не оставя де-
4 ветдесетъ-тъ и деветъ въ пустыни-тъ, и не отива велѣтъ изгубенъ-тъ, доклѣ ѡхъ
5 намѣри? И когато ѡхъ намѣри, задига ѡхъ
6 на плещи-тъ си радостенъ; И като си дойде у дома си, свиква пріатели-тъ си и съсѣды-тъ си, и казува имъ: Радувайте
7 ся съ мене че си намѣрихъ изгубенъ-тъ овцѣ. Казувамъ ви че такава радость бы-
8 ва на небо-то за одного грѣшника който ся кае, а не за деветдесетъ и деветъ праведниці, които нѣматъ нуждѣ отъ по-
9 каеніе. Или коя жена, ако има десетъ драхмы и изгуби една драхмѣ, не запала свѣщъ, и не мете кѣщѣ-тъ, и не търси
10 притѣжно доклѣ ѡхъ намѣри? И когато ѡхъ намѣри свиква пріателки-тъ и съсѣды-тъ си, и казува: Радувайте ся съ мене, защото намѣрихъ драхмѣ-тъ, който бѣхъ
11 изгубила. Така, ви казувамъ, бива радость прѣдъ ангелы-тъ Божіи за одного кающаго ся грѣшника.

11 Рече още: Нѣкой си человекъ имаше двама сынове: И по младый-тъ отъ тѣхъ рече на бащѣ си: Отче, дай ми дѣлъ-тъ който ми ся пада отъ имѣніе-то. И раз-
12 дѣли имъ имотъ-тъ си. И слѣдъ малко дни, по младый-тъ сынъ събра си всичко-то, и отиде въ странѣ далечнѣ, и тамъ
13 распылъ имѣніе-то си съ разблудно-то си живѣніе. И като иждиви всичко, станъ голѣмъ гладъ въ онѣзи странѣ, и той
14 начинъ да е въ оскѣдность. И отиде та ся пристави одному отъ гражданы-тъ на онѣзи странѣ; който го проводи на по-
15 лета-та си да пасе свиніе. И желаяше да напълни тѣрбухъ-тъ си отъ рошковы-тъ, които ядѣхъ свиніе-то; и никой му не
16 даваше. И като дойде на себе си, рече: На колко наемниці бащини ми изостава
17 хлѣбъ, а пакъ азъ мржъ отъ гладъ. Ще станъ да идъ при бащѣ си, и ще му режъ: Отче, съгрѣшихъ на небо-то и прѣдъ
18 тебе, И не съмъ вече достоинъ да ся нарежъ твой сынъ; стори ми както одного
19 отъ наемниці-тъ си. И станъ та дойде при бащѣ си. И ^{когато} бѣ далече още, видѣ го баща му, и смили ся, и завтече ся, и нападна на вратъ-тъ му, и го цѣ-

21 лужъ. Рече му сынъ му: Отче, съгрѣшихъ на небо-то ^и прѣдъ тебе, и не съмъ вече
22 достоинъ да ся нарежъ твой сынъ. И рече баща му на слугы-тъ си: Извѣсте вѣнъ най добръ-тъ прѣмѣнъ, и облѣчѣте го, и дайте перстенъ на рѣжъ-тъ му, и обуца
23 на позѣ-тъ му; И докарайте хранено-то теле та го заколѣте, да ядемъ и да ся
24 веселимъ; Защото "тойзи ми сынъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, загынѣлъ бѣ и намѣри ся.
25 И начинъхъ да ся веселятъ. А по старый-тъ сынъ бѣше на нивѣ; и както идѣше та приближи кѣщѣ-тъ, чу пѣніе и лику-
26 ваніе. И повыка одного отъ слугы-тъ и пыташе що е това. А той му рече: Братъ
27 ти си дойде; и закла баща ти хранено-то теле, защото го пріи здравъ. И разгнѣви
28 ся, и не рачаше да влѣзе: и тѣй баща му излѣзе, и моляше му ся. А той отговори
29 и рече на бащѣ си: Это толкови годины ти работѣхъ, и никога твоѣхъ-тъ заповѣдѣ не съмъ прѣстѣпилъ; и на мене нито яре
30 ми си далъ нѣкогда, да ся повеселѣхъ и азъ съ пріатели-тъ си: А по що си дойде той-зи твой сынъ, който излѣ имотъ-тъ ти съ блудниці-тъ, за него си заклалъ хра-
31 неное-то теле. А той му рече: Сынко, ты си вынѣгы съ мене; и всичко-то мое, твое
32 е: А трѣбваше да ся възвеселимъ и да ся възрадвамы, защото тойзи твой "братъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, и загынѣлъ бѣ и намѣри ся.

ГЛАВА 16.

1 Говорѣше още на ученицы-тъ си: Бѣше нѣкой си богатъ человекъ, който имаше домостроитель, и го наковладихъ нему,
2 че разыснуща имѣніе-то му. И повыка го и рече му: Що е това което слушаемъ за тебе? дай смѣтѣхъ-тъ на домостроитель-ство-то си; защото не можешъ вече да си
3 домостроитель. Тогдажъ домостроитель-тъ рече въ себе си: Що да сторѣхъ, понеже
4 господаръ-тъ ми отнема отъ мене домо-строительство-то? да копаѣхъ не могъ, да
5 просѣхъ срамъ ми е. Разумѣхъ що да направѣхъ, за да ми пріемѣтъ въ кѣщѣ-тъ си, кога бѣдъ измѣстѣнъ отъ до-мостроительство-то. И повыка всякого
6 отъ дѣлжници-тъ на господаря си, и рече на первый-тъ: Колко си дѣлженъ
7 на господаря ми? А той рече: Сто ваѣи масло. И рече му: Земи запискѣ-тъ си, и сѣдни скоро та напиши петдесетъ. По-слѣ рече другому: А ты колко си дѣл-
8 женъ? И той рече: Сто кора житю. И казува му: Земи си запискѣ-тъ, и пиши
9 осмдесетъ. И похвали господарь-тъ не-праведный-тъ домостроитель, че разумно
10 сторилъ; защото сынове-тъ на тойзи вѣкъ

а Мат. 9; 10.

б Дѣян. 11; 3. Гал. 2; 12.

в Мат. 18; 12.

з 1 Пет. 2; 10, 25.

д Гл. 5; 32.

е Мар. 12; 44.

ж Дѣян. 2; 39. Евес. 2; 13,

17.

з Псах. 51; 4.

и Ст. 32. Евес. 2; 1. 5; 14.

Отж. 3; 1.

і Ст. 24.